

Četrtrič, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila načelo enakega zakonskega obravnavanja vseh podjetij, s tem ko je nepravilno uporabila Smernice o načinu določanja glob⁽²⁾. Tožeča stranka dalje navaja, da je Komisija kršila načelo sorazmernosti, saj je bila tožeči stranki naložena globa nesorazmerna glede na druge naslovnike odločbe o kositrnih stabilizatorjih in zlasti glede na Baerlocher.

Petič, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija z nepravilno uporabo Smernic o načinu določanja glob izkrivila konkurenco na skupnem trgu, s čimer je kršila člen 101 DPEU.

Nazadnje, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načelo učinkovite uprave, s tem ko preiskave ni opravila skrbno in pravočasno, ter da je Komisija kršila pravice obrambe, ker preiskave ni opravila v obdobju, ko so bila Sodišču prve stopnje podane zahteve za varstvo dokumentov zaradi zaupnosti izmenjav med odvetniki in strankami v zadevi Akzo⁽³⁾.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003 L 1, str. 1).
 (²) Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006 C 210, str.2).
 (³) Sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 2007, v zadevi Akzo Nobel Chemicals in Akros Chemicals proti Komisiji (združeni zadevi T-125/03 in T-253/03), ZOdl., str. II-3523.

Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Ella Valley Vineyards proti UUNT – Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Zadeva T-32/10)

(2010/C 80/65)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jeruzalem, Izrael) (zastopnik: C. de Haas, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Francija)

Predloga tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. novembra naj se v celoti razveljavi, ker je v nasprotju s členom 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009;
- UUNT naj se v skladu s členi od 87 do 93 Poslovnika Splošnega sodišča naloži plačilo stroškov družbe ELLA VALLEY VINEYARDS.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „ELLA VALLEY VINEYARDS“ za proizvode iz razreda 33 (prijava št. 3 360 914)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Hachette Filipacchi Presse SA

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: francoska besedna znamka in besedna znamka Skupnosti „ELLE“ za proizvode iz razreda 16 (znamka Skupnosti št. 3 475 365)

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za ugovore

Navajani tožbeni razlog: kršitev člena 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009, ker zadevna javnost ne bo ugotovila nobene povezave med zadevnima znamkama in uporaba znamke „ELLA VALLEY VINEYARDS“ ne izkorišča brez upravičenega razloga ugleda prejšnjih znamk „ELLE“.

Tožba, vložena 28. januarja 2010 – ING Groep proti Komisiji

(Zadeva T-33/10)

(2010/C 80/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ING Groep NV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopniki: O. Brouwer, M. Knapen in J. Blockx, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska Komisija

Komisija je 18. novembra 2009 sprejela izpodbijano odločbo, s katero je odobrila ukrep pomoči pod pogojem, da bodo izpolnjene zahteve glede prestrukturiranja, navedene v prilogah I in II k odločbi.

Predlogi tožeče stranke

- Izpodbijano odločbo naj se, tudi zaradi neobrazložitve ali nezadostne obrazložitve, razglasi za nično v delu, v katerem je sprememba transakcije CTI opredelila kot dodatno pomoč v znesku 2 milijard EUR;
- izpodbijano odločbo naj se, tudi zaradi neobrazložitve ali nezadostne obrazložitve, razglasi za nično v delu, v katerem je Komisija odobritev pomoči pogojevala s sprejetjem prepovedi določanja cen, kot je določena v odločbi in Prilogi II k tej odločbi;
- izpodbijano odločbo naj se, tudi zaradi neobrazložitve ali nezadostne obrazložitve, razglasi za nično v delu, v katerem je Komisija odobritev pomoči pogojevala z zahtevami za prestrukturiranje, ki so strožje od tega, kar je primerno in zahtevano v sporočilu o prestrukturiranju;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožeča stranka v tožbi predlaga razglasitev delne ničnosti odločbe z dne 18. novembra 2009 o državni pomoči C 10/2009 (ex N 138/2009) Nizozemske za kreditno linijo za nelikvidna sredstva tožeče stranke in načrt prestrukturiranja zanj v delu, v katerem, prvič, je sprememba transakcije CTI opredelila kot dodatno pomoč v znesku 2 milijard EUR, drugič, je odobritev pomoči pogojevala s sprejetjem prepovedi določanja cen in, tretjič, je odobritev pomoči pogojevala z zahtevami za prestrukturiranje, ki so strožje od tega, kar je primerno in zahtevano v sporočilu o prestrukturiranju.

Tožeča stranka trdi, da bi morala izpodbijana odločba biti razglašena za delno nično iz teh razlogov:

Tožeča stranka v prvem tožbenem razlogu v zvezi s spremembo transakcije CTI trdi, da je Komisija

(a) kršila člen 107 PDEU s tem, da je menila, da je sprememba transakcije CTI, dogovorjena med tožečo stranko in Nizozemsko, državna pomoč; in da je

(b) kršila načelo skrbnosti iz člena 296 PDEU, s tem da ni skrbno in nepristransko preučila vseh zadevnih vidikov tega primera, ni zaslišala zadevnih oseb in izpodbijane odločbe ni zadostno utemeljila.

Tožeča stranka v drugem tožbenem razlogu v zvezi s prepovedjo, da bi družbi ING in ING Direct določali cene, trdi, da je Komisija

(a) kršila načelo dobrega upravljanja, ker ni skrbno in nepristransko preučila upoštevanih vseh vidikov tega primera, in da je kršila tudi obveznost zadostne obrazložitve odločbe;

(b) kršila načelo sorazmernosti, ko je odobritev ukrepa pomoči pogojevala s prepovedmi določanja cen, ki niso ustrezne, potrebne ali sorazmerne;

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Nizozemska je zaradi nemirov na finančnih trgih septembra in oktobra 2008 11. novembra 2008 v temeljni kapital prvega razreda družbe ING (v nadaljevanju tudi: tožeča stranka) vložila 10 milijard EUR (v nadaljevanju: transakcija CTI). Ta ukrep pomoči je Evropska komisija začasno odobrila 12. novembra 2008 za obdobje šestih mesecev.

Nizozemska je januarja 2009 sprejela gospodarsko tveganje glede dela nekaterih oslabljenih sredstev tožeče stranke. Ta ukrep je Evropska komisija začasno odobrila 31. marca 2009, pri čemer se je Nizozemska sama zavezala, da bo predložila načrt prestrukturiranja za tožečo stranko. Oktobra 2009 sta se tožeča stranka in Nizozemska dogovorili o spremembi izvorne transakcije CTI, da bi omogočili predhodno vračilo polovice kapitalske injekcije CTI. Končna različica načrta prestrukturiranja je bila Komisiji predložena 22. oktobra 2009.

- (c) kršila člen 107(3)(b) PDEU in napačno uporabila načela in smernice, določene v sporočilu o prestrukturiranju.

Tožeča stranka v tretjem tožbenem razlogu v zvezi z nesorazmernimi zahtevami za prestrukturiranje, trdi, da izpodbijana odločba vsebuje

- (a) napako pri presoji, saj je Komisija napačno izračunala absolutni in relativni znesek pomoči in kršila načeli sorazmernosti in dobrega upravljanja s tem, da je zahtevala prekomerno prestrukturiranje, ne da bi skrbno in nepristransko preučila vsa zadevna dejstva, ki so bila navedena; in
- (b) napako pri presoji in nezadostno obrazložitev, ker Komisija pri presoji potrebnega prestrukturiranja ni upoštevala sporočila o prestrukturiranju.

Pritožba, ki jo je vložil Carlo De Nicola 28. januarja 2010 zoper sodbo, ki jo je 30. novembra 2009 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-55/08, De Nicola proti EIB

(Zadeva T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastopnik: L. Isola, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska investicijska banka

Predlogi pritožnice

- Izpodbijana sodba naj se razveljavi;
- Evropski investicijski banki naj se naloži plačilo stroškov postopka, skupaj z obrestmi in revalorizacijo priznanega zneska.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je bila vložena zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 30. novembra 2009. S to sodbo je bila zavrnjena tožba, s katero je pritožnik predlagal: razglasitev ničnosti odločbe, s katero je druga stranka v postopku zavrnila pritožbo, s katero je pritožnik predlagal ponovno preučitev, na eni strani, njegove presoje za leto 2006, in na drugi strani, odločbe Banke o napredovanjih v letu 2006, ker v skladu z njima pritožnik ni napredoval; razglasitev ničnosti njegovega informativnega poročila za leto 2006; ugotovitev, da je bil žrtev psihičnega nadlegovanja; naložitev Banki, naj mu povrne škodo, za katero trdi, da jo je utrpel zaradi tega nadlegovanja, in na koncu razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi povrnitve nekaterih stroškov zdravljenja z lasersko terapijo.

V utemeljitev svojih predlogov pritožnik uveljavlja te pritožbene razloge:

- Sodišče za uslužbence se neupravičeno ni izreklo o vseh tožbenih razlogih, kadar pa ni povsem spregledalo predmeta izpodbijanja (na primer 2. in 3. trditev predloga za razglasitev ničnosti, zavrnitev odbora za pritožbe, da bi se izrekel po vsebini itd.), je očitno preučilo samo nekatere izjeme.
- Sodišče za uslužbence se ni izreklo o njegovem predlogu, naj se preveri legitimnost ravnanja njegovih nadrejenih glede na ocenjevalna merila, ki jih je sprejela druga stranka v postopku. Poleg tega je nepravilno ugotovilo, da so bili uslužbenci storilci nadlegovalnih dejanj, ki jih je prijavil pritožnik in ki jih ta neposredno in izključno pripisuje EIB.
- Pritožbeni razlog je tudi zavrnitev dokaznih predlogov in predloga za obrnjeno dokazno breme, ter pomanjkljiva obrazložitev. Pritožnik glede tega zatrjuje, da Sodišče za uslužbence ni obrazložilo več odločilnih trditev ali pa je podalo protislovno in/ali nelogično obrazložitev, torej v bistvu neobstoječo. Pritožnik navaja zlasti zavrnitev uporabe člena 41 kadrovske predpisev EIB ter zavrnitev predloga za razglasitev ničnosti informativnega poročila za leto 2006.
- Na koncu pritožnik trdi, da glede na to, da gre za pogodbo o zaposlitvi zasebnega prava, niso podane predpostavke za uporabo analogije in za to, da se za dejansko stanje uporabijo pravila in procesne predpostavke, ki veljajo za uradnike s pogodbo javnega prava.